

ONDRUSKA

Ruuskanen-Ruuska sukuseuran
sukuviesti 46
Huhtikuu 2023

Riihipetäjä kuvattu todennäköisesti kesällä 1959

Sukuseuramme tunnus on rauhoitettu rihipetäjä, joka kasvaa Siilinjärven Kuuslahdessa Rannan Asikkalan pellolla.

Lehtemme on saanut nimensä sukunimemme lähtökohtana olevasta nimestä Andreas, jonka toinen muoto on Ondrei, Ondruska. Tästä muotoutuivat vähitellen Ruska, Druska ja Ruskain sekä vuosisatojen aikana Ruuskanen ja Ruuska.

Ondruska 46, huhtikuu 2023

Lyhyesti	2
Puheenjohtajan kynästä	3
Sukukokouskutsu Tallinna risteilylle.....	4
Toimintakertomus.....	6
Jäseneksi Ruuskanen-Ruuska sukuseuraan!.....	7
Tuloslaskelma.....	8
Tase.....	9
Toimintasuunnitelma.....	10
Seuratoiminta 75 vuotta - Heinolan Palloilijat -47:n tarina.....	12
Kaukolan Säppään Ruuskan jälkipolvea serkkutapaamisessa.....	15
”Muisto vain jää”.....	16
Namaste Nepal, Mera, osa III (syksy 2016).....	18
Hei, olenko minäkin Ondruska?.....	22

Ondruskaan osoitetut jutut osoitteeseen:

[iris.humala\(at\)kolumbus.fi](mailto:iris.humala(at)kolumbus.fi) tai Iris Humala, Valmukatu 18 A 1, 04420 Järvenpää

Mikäli et halua, että juttu julkaistaan kotisivujen nettiversiossa, ilmoita asiasta Iris Humalalle tekstin poistamiseksi.

Jäsenasiat ja osoitteenmuutokset:

Veli-Pekka Ruuskanen, [vp Ruuskanen\(at\)outlook.com](mailto:vp Ruuskanen(at)outlook.com)

Lyhyesti

Kansikuva: Gateway Arch -maamerkki St. Louisissa USA:ssa. Ks. matkakertomus ”Muisto vain jää” s. 16-17.

Tehdään yhdessä Ondruskasta lehti, jossa kuuluu vahvasti jäsenistön ääni!

Hyvä sukuseuran jäsen, lähetä mielellään valokuvia tai tekstejä sukulehtemme sähköpostitse tai postitse. Muista myös lähettää palautusosoite valokuville.

Puhtaaksikirjoitusapua löytyy lehtitoimikunnan jäseniltä.

Puheenjohtajan kynästä

Maamme turvallisuustilanne näinä vaihtelevina aikoina näyttää parantuvan siihen suuntaan, mihin itse olen sitä toivonut jo vuosikymmeniä. Aikoinaan kyselin isältäni, miksi Suomi ei liittynyt Pohjois-Atlantin Turvallisuusliittoon samaan aikaan Norjan ja Tanskan kanssa, ja vastaus oli yksiselitteinen: mitään mahdollisuutta Neuvostoliiton aikaan liittymiseen ei ollut.

Sääolosuhteiltaan vaihteleva talvi kääntyy jo kevääseen. Kun Keski- ja Pohjois-Suomeen on satanut vielä lunta, täällä etelän-kantilla lumet ovat huyenneet. Onneksi muualla Suomessa on lunta riittänyt talvisiin

Sukuseuran hallitus joutui turvautumaan maaliskuussa etäyhteyksien kautta pidettyyn kokoukseen, kun junalakko tehokkaasti esti juuri kokousaikana liikkumisen. Kokouksessa käsitelimme ensi kesän sukkokousta varten tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja toimintasuunnitelman talousarvioineen. Päätimme esittää seuralle vuonna 2024 toteutettavaa matkaa Varsinais-Suomen suunnalle, kun sillä kantilla emme aiemmin ole käyneet. Aikaisemmat matkamme ovat suuntautuneet Savoan, Keski-Suomeen ja Keski-Pohjanmaalle. Vuoden 2025 sukkokousta esitämme pidettäväksi vaihtelun vuoksi joko Keski-Suomen tai Kaakkois-Suomen alueella. Seuramme sai kaksi myös stipendihakemusta hakuajan kuluessa. Hakemukset olivat hakuehdot täyttäviä, joten päätimme jakaa kaksi stipendiä opiskelijoille.

Ensi kesän sukkokouksemme pidetään aikaisemmasta poiketen Tallinnaan tehtävän matkan yhteydessä heinäkuun lopulla. Kokouskutsu ja ilmoittautumisohjeet ovat tässä lehdessä. Hytti-paikkoja olemme varanneet puolelle sadalle hengelle, joten kannattaa ilmoittautua hyvissä ajoin.

Sukututkimuksessa voi hyödyntää tekoälyä

Talven kuluessa olen hyödyntänyt nettiin jatkuvasti tulevia uusia tutkimusaineistoja. Sukututkimuksen tekeminen on huomattavasti helpompaa netti aikana kuin menneinä vuosina, jolloin kaikki aineisto piti tutkia arkistoissa paikan päällä. Parhain esimerkki tietotekniikan tehokkaasta hyödyntämisestä on oikeuksien pöytäkirjat, joita on mahdollista lukea normaalitekstinä. Tekstin tuottaa tekoälysovellus Transkribus, joka kääntää tekstin 1800-luvun käsin kirjoitetuista kärjäpöytäkirjoista. Pöytäkirjoja on luettavissa ilman käännöstä myös aikaisemmilta vuosisadoilta, mutta se edellyttää vanhojen tekstien lukutaitoa.

Myös vanhat sanomalehdet vuoteen 1939 saakka ovat tätä nykyä kaikkien luettavissa Kansalliskirjaston nettisivuilta. Tätä kautta on löytynyt minulle aiemmin tuntematonta käräjillä ja lehdistöissä esillä ollutta asiaa. Lehtien henkilötietosuoja ei 1900-luvun alkupuolella ollut nykytasolla, joten kaikki rikokset ja muut tapahtumat selvitetään henkilöiden nimillä. Näitä tietoja on helppo yhdistää aikanaan eläneisiin sukulaisiin ja kartuttaa tietämystä entisaikaisesta elämästä. Tulevissa lehdissä kerron näistä löydöistä lisää - tämä lehti täytyi jo kokousaineistoista ja monista hyvistä jutuista.

Toivottavasti näemme laivamatkallamme sukkokouksessa ja tulevissa tapahtumissa!

Markku Ruuskanen

Sukukokouskutsu Tallinnan risteilylle

RUUSKANEN-RUUSKA SUKUSEURA RY

KOKOUSKUTSU SUKUSEURAN KOKOUKSEEN

Aika ja paikka 29.7.2023 klo 18.30
Tallink Silja Line risteilyalus, kokoustila
Länsiterminaali 2, Tyynenmerenkatu 14, 00180 Helsinki

Kokouksessa käsiteltävät asiat:

- 1. Sukukokouksen avaus klo 18.30**
- 2. Sukukokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus**
- 3. Kokouksen puheenjohtajan, sihteerin ja kahden pöytäkirjantarkastajan valinta sekä kahden ääntenlaskijan valinta**
- 4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen**
- 5. Seuran tilinpäätöksen, vuosikertomuksen ja toiminnantarkastajien lausunnon esittely edellisen sukukokouksen jälkeiseltä ajalta**
- 6. Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapaudesta päättäminen**
- 7. Toimintasuunnitelman vahvistaminen sukukokousta seuraaville kahdelle vuodelle, jäsenmaksuista päättäminen seuraaville kahdelle vuodelle ja talousarviosta päättäminen seuraaville kahdelle tilikaudelle**
- 8. Hallituksen jäsenmäärästä päättäminen**
- 9. Hallituksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja muiden jäsenten valinta**
Aiemmat jäsenet Markku Ruuskanen (pj.), Outi Rytönen (varapj), Antti Ruuskanen, Riku Ruuskanen, Marjatta Vesterinen (siht), Veli-Pekka Ruuskanen, Juha-Pekka Ruuskanen, Arja Suuronen ja Jari Ruuska
- 10. Kahden toiminnantarkastajan ja kahden varatoiminnantarkastajan valinta kahdelle seuraavalle tilikaudelle**
Aiemmat toiminnantarkastajat ovat Jukka Immonen ja Olli-Mikko Ruuskanen sekä varatoiminnantarkastaja Päivi Uusitalo-Miettinen
- 11. Muut asiat ja tiedotusasiat**
- 12. Seuraavan sukukokouksen aika ja paikka**
- 13. Kokouksen päättäminen ja kokouskahvit**

Oheisohjelma

Tallink Silja Linella on varattu 22 tunnin risteily, jonka aikana on mahdollisuus 30.7. aamupäivällä tutustua Tallinnan nähtävyyksiin. Paluumatkalle laiva lähtee klo 12.30, ja laivalla on oltava klo 12.00 mennessä.

Osallistumismaksut sukkokoukseen ovat yhdeltä aikuiselta **40 euroa**, ja **5-15- vuotialta** osallistumismaksu on **20 €**. Alle 5-vuotiaat saavat osallistua ilmaiseksi.

Osallistumismaksu sisältää kokousohjelman lisäksi hyttipaikan kahden hengen huoneessa, aamiairuokailun laivan Grande Buffet-ravintolassa 30.7. klo 7.00 alkaen ja sukkokoukahvit.

Huomioitavaa matkalle lähtiessä

Laiva lähtee 29.7. Helsingin Länsisataman Länsiterminaali 2:sta. Laivalla on oltava viimeistään klo 18.00.

Matkaan osallistuvalla tulee olla mukanaan **voimassa oleva passi** tai poliisin myöntämä **henkilökortti**. Alaikäinen lapsi tarvitsee oman passin tai henkilökortin. Kannattaa myös varmistua **matkavakuutuksen** voimassaolosta.

Ilmoittautuminen

Matkalle lähtijöiden tulee ilmoittaa **lähtijöiden syntymäaika ja kenen kanssa majoittuu** kahden hengen hytteihin. Hyttipaikkoja on varattu 50 hengelle.

Sukukokoukseen ja matkalle voitte ilmoittautua mieluiten sähköpostilla osoitteeseen: markkuj.ruuskanen@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry, Valmukatu 18 A 1, 04420 Järvenpää. Puhelinnumero on 050-572 9534.

Ilmoittautumiset on tehtävä **viimeistään kesäkuun 15. päivään mennessä**. Ilmoittautuneille lähetetään pankkisiirrot joko sähköpostilla tai kirjeitse.

RUUSKANEN-RUUSKA sukuseura ry:n hallitus

Raatihuoneentori on ollut Tallinnan tunnetuin kohtaamispaikka 1200–1300 -luvulta lähtien.

Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry

Toimintakertomus 1.1.2021 - 31.12.2022

Toimintakautena Ruuskanen-Ruuska sukuseuran hallitukseen kuuluivat Tampereen sukkokokoukseen 7.8.2021 saakka puheenjohtajana Markku Ruuskanen, varapuheenjohtajana Outi Rytkönen ja jäseninä sihteerinä toiminut Marjatta Vesterinen, Seppo Ruuskanen, Arja Suuronen, Annukka Ruuskanen, Jari Ruuska, Veli-Pekka Ruuskanen ja Juha-Pekka Ruuskanen. Tampereen sukkokokouksessa omasta aloitteestaan hallituksen tehtävistä poistuneiden Seppo Ruuskasen ja Annukka Ruuskasen tilalle sukkokokous valitsi Antti Ruuskasen Heinolasta ja Riku Ruuskasen Janakkalasta. Muutoin entiset jäsenet valittiin hallitukseen uudelleen. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Markku Ruuskanen. Hallituksessa ovat edustettuina Rantasalmen, Maaningan ja Nilsiänsukuhaarat Ruuskasten puolelta sekä Kaukolan, Viitasaaren ja Kiuruveden sukuhaarat Ruuskien puolelta. Valinnoissa on ollut tavoitteena eri sukuhaarojen tasapuolinen edustus. Sihteerin asioita on hoitanut Marjatta Vesterinen ja rahastonhoitajana on toiminut Markku Ruuskanen. Kokouksen päätöksinä toiminnantarkastajiksi vuosille 2021–22 valittiin Jukka Immonen ja Olli-Mikko Ruuskanen, varalle Päivi Uusitalo-Miettinen. Yhdistyksen kirjanpitoa on hoitanut Tilitoimisto Pöysti.

Sukukokous pidettiin Tampereella Holiday Club Tampereen Kylpylässä. Kokoukseen ennakoon ilmoittautui 38 osallistujaa. Paikalla olijoiden kokonaismäärään vaikutti rajoittavasti vielä koronapandemia. Kokous alkoi ruokailulla, kahvit tarjottiin kokouksen lopuksi. Sukukokouksessa todettiin, että sukuseura ei ollut saanut vuosina 2021 ja 2022 stipendihakemuksia, joten stipendeja ei ollut jaettu. Hallituksessa seuran alusta alkaen aktiivisesti toiminut Seppo Ruuskanen nimettiin seuran kunniajäseneksi.

Iltaohjelmalla osanottajille oli teatteriesitys ”Tohvelisankarin rouva” Pyynikin kesäteatterissa. Kokouksessa sukuseuran tuotteiden myynti, kuten kirjojen, paitojen ja postimerkkien kauppa kävi suhteellisen mukavasti, ja tuottoja saatiin myynneistä yhteensä 352 euroa.

Ondruska-sukulehden toimituskuntaan ovat kuuluneet Markku Ruuskanen, Marita Nygrén, ja Veli-Pekka-Ruuskanen. Lehti on ilmestynyt kaksi kertaa vuodessa. Marita Nygrénin ilmoitettua luopuvansa lehden toimittajana tehtävästä uudeksi toimittajaksi vuoden 2023 alusta alkaen hallitus valitsi Iris Humalan. Veli-Pekka Ruuskasen vastuulla ovat lisäksi olleet jäsenasiat ja Juha-Pekka Ruuskasen vastuulla kotisivut sekä Facebook-sivu. Tavaramyynnistä on huolehtinut Outi Rytkönen. Kotisivut löytyvät osoitteesta www.ondruska.fi. Jäsenmaksuksi vuosille 2021 ja 2022 kokous päätti 25 euroa.

Sukukokous antoi valitulle hallitukselle erilaisia tehtäviä. Tärkeimpänä tehtävänä oli toteuttaa vuonna 2022 jäsenille sukumatka, joka suuntautui heinäkuussa 2022 Keski-Pohjanmaalle Ruuskan suvun asuttamaan Ruuskankylään ja Kalajoelle. Tapahtuma alkoi kokoontumisella Nivalan Kalajoen Hotel Sanissa ja bussilla tehty matka suuntautui ensin Nivalan konikapinan muistomerkillä ja jatkui sieltä Nivalan keskustaan Kyösti ja Kalervo Kallion museoon. Ruokailu

tapahtui Puustelliravintolassa. Seuraava kohde oli Ruuskankylä, josta jatkoimme Maliskylän seurojentalolle. Sinne oli kokoontunut bussiretkeläisten lisäksi Nivalan Ruuskan suvun edustajia. Paikalla oli yhteensä 70 henkeä, joiden kanssa nautimme kahvit ja teet. Seuraavaksi suuntasimme lähistöllä olevan Crazyland-huvipuistoon. Matka jatkui Nivalan keskustan kautta vanhan Kalajoen keskustaan, jossa seuraavana aamupäivänä oli opastettu kiertokävely, jonka aikana saimme tutustua Kalajoen Plassiin ja sen lähistöllä olevaan vanhan rakennuksen korjaustyöhön ylimääräisenä ohjelmanumerona. Matkalle osallistui yhteensä vajaa 40 sukulaista, joista suuri osa yöpyikin Kalajoen hiekkasärkkien hotelleissa. Tapahtuman järjestelyistä vastasi toimikunta, johon kuuluivat Marita Nygrén, Veli-Pekka, Antti ja Markku Ruuskanen.

Sukukirjan ensimmäisen ja kolmannen osan uudet painokset julkaistiin vuonna 2020. Uutta kolmososaa oli myyty yhteensä 82 kappaletta vuoden 2022 loppuun mennessä. Vuodesta 2020 alkaen uutta ensimmäisen osan painosta on myyty 34 kappaletta ja toisen osan painosta 28 kappaletta.

Sukuseuran jäsenmäärä on säilynyt lähes ennallaan. Vuoden 2021 alussa jäsenmäärä oli 290 ja vuoden 2021 lopussa 284, ja vuoden 2022 lopussa samoin 284 jäsentä. Sukuseuran jäsenmaksutuotot vuodelta 2021 olivat 5 220 euroa ja vuodelta 2022 jäsenmaksuja kertyi 6 320 euroa. Myyntituloja kertyi yhteensä 1 392 euroa vuodelta 2021 ja 1 259 euroa vuodelta 2022. Varsinaisen toiminnan kulut vuodelta 2021 olivat yhteensä 7 369 euroa ja vuodelta 2022 5 320 euroa. Vuoden 2021 ylijäämä oli 2 352,40 € ja vuoden 2022 ylijäämä 3 413,83 euroa. Ylijäämän kasvuun vaikutti jäsenmaksun nosto vuoden 2021 sukukokouksessa 25 euroon.

Taseen loppusumma vuoden 2021 lopussa oli 3 320,93 euroa ja vuoden 2022 lopussa 6 743,76 euroa. Pankkitilin saldo vuoden 2021 lopussa oli 3 320,93 euroa ja vuoden 2022 lopussa 6 473,06 euroa ja siirtosaamiset etukäteen maksetusta laivavarauksesta 260,71 €. Tuotot ja kulut ilmenevät tuloslaskelmasta ja pankkitilin saldo taseesta.

Jäseneksi Ruuskanen-Ruuska sukuseuraan!

Toimintasuunnitelman mukaan tavoitteenamme on lisätä seuran jäsenmäärää niin, että se vuonna 2025 olisi 300. Miksi tuo tavoite? Sukuseuratoiminnan perusta ja kantava voima on vireä, aktiivinen ja aikaansa seuraava jäsenistö. Tätä kaikkea seuramme on toki sen 17 vuotisen historiansa ajan ollutkin runsaan 270 jäsenensä voimin. Jotta näin olisi myös jatkossa, tarvitaan uusia sukuseuralaisia vahvistamaan jatkuvuutta, mutta myös tuomaan uutta, rakentamaan ja kehittämään sukuseuraa.

Miten jäseneksi? Toivomme, että sukuseuran hallituksen esittämä tavoite jäsenmäärän lisäämisestä koetaan jäsenistössä yhteiseksi. Sukuseuran paras tiedottaja ja markkinoija on jäsenistö ja sen jokainen jäsen. Kerro sukuseurastamme suvussasi ja lähipiirissäsi. Keskustele ja herättele ja kun huomaat kiinnostuksen heräävän, pyydä ottamaan yhteys sähköpostilla [vruskanen\(at\)outlook.com](mailto:vruskanen(at)outlook.com) tai [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi). Tavoite on vuodessa 2025, mutta aloittaa voi jo nyt. Kevään ja kesän erilaiset suvun juhlat ovat mainio tilaisuus myös tällaiselle sukuasialle.

Sukuseuran varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 15 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuihin kuuluva tai joka avioliiton, avoliiton tai siihen verrattavan rekisteröidyn parisuhteen kautta on siihen liittynyt. Seuran jäseneksi voidaan hyväksyä myös edellä mainituilla tavoilla sukuun kuulumaton henkilö, joka on sukuseuratoiminnasta kiinnostunut.

Veli-Pekka Ruuskanen, Ruuskanen-Ruuska sukuseuran jäsenasiat

Tuloslaskelma

RUUSKANEN RUUSKA SUKUSEURA RY

TULOSLASKELMA

	11/2022–12/2022	1/2021–12/2021	Erotus (EUR)
VARSINAINEN TOIMINTA	-2 906,17	-2 867,60	-38,57
Varsinaisen toiminnan tuotot	2 414,00	4 502,00	-2 088,00
3010, Viirit	274,00	85,00	189,00
3020, Sukukirjatuotot	910,00	955,00	-45,00
3030, Sukuseuratuotteiden tuotot	75,00	352,00	-277,00
3040, Sukukokoustuotot	0,00	3 110,00	-3 110,00
3050, Sukumatkatuotot	1 155,00	0,00	1 155,00
Varsinaisen toiminnan kulut	-5 320,17	-7 369,60	2 049,43
Muut kulut	5 320,17	-7 369,60	2 049,43
Varsinaisen toiminnan kulut	-1 632,50	-3 203,75	1 571,25
7040, Sukukokouskulut	0,00	-3 203,75	3 203,75
7050, Sukumatkakulut	-1 632,50	0,00	-1 632,50
Muut kulut	-3 687,67	-4 165,85	478,18
7760, Atk-laite ja -ohjelmakulut	- 104,28	-91,80	-12,48
7800, Matka- ja kokouskulut	- 541,00	-224,00	-317,00
7910, Taloushallinnon kulut	0,00	-431,52	431,52
7940, Sukututkimus	282,00	-121,00	-161,00
7941, Lehdet ja kirjallisuus	0,00	-45,00	45,00
7942, Maksuliikennekulut	- 184,61	-186,51	1,90
7945, DNA-tutkimus	-467,96	0,00	-467,96
7950, Jäsenmaksut	-190,00	-190,00	0,00
7955, Hallinnon postikulut	-91,10	-205,75	114,65
7960, Toimistotarvikkeet ja kopiontikulut	0,00	-61,78	61,78
7970, Jäsenlehden kulut	-1 826,72	-2 608,49	781,77
Tuotto-/kulujäämä varsinaisen toiminnan jälkeen	- 2 906,17	-2 867,60	-38,57
 VARAINHANKINTA	 6 320,00	 5 220,00	 1 100,00
Varainhankinnan tuotot	6 320,00	5 220,00	1 100,00
8000, Jäsenmaksutuotot	6 320,00	5 220,00	1 100,00
Tuotto-/kulujäämä varainhankinnan jälkeen	3 413,83	2 352,40	1 061,43
Tuotto-/kulujäämä sijoitus- ja rahoitustoiminnan jälkeen	3 413,83	2 352,40	1 061,43
	1/2022–12/2022	1/2021–12/2021	Erotus (EUR)
TILIKAUDEN TULOS	3 413,83	2 352,40	1 061,43
TILIKAUDEN YLI/IALIJÄÄMÄ	3 413,83	2 352,40	1 061,43

RUUSKANEN RUUSKA SUKUSEURA RY

TASE

Rahayksikkö EURO

	31.12.2022	31.12.2021
VASTAAVAA		
VAIHTUVAT VASTAAVAT		
Siirtosaamiset, lyhytaikaiset	261,70	0
Rahat ja pankkisaamiset		
Lammin SP FI81 4260 0010 4018 07	6 473,06	3 320,93
Rahat ja pankkisaamiset yht.	6 473,06	3 320,93
VAIHTUVAT VASTAAVAT YHTEENSÄ	6 734,76	3 320,93
VASTAAVAA YHTEENSÄ	6 734,76	3 320,93
VASTATTAVAA		
OMA PÄÄOMA		
Toimintapääoma (ed. tilik. yli-/alijäämä)		
Edellisten tilikausien ylijäämä/alijäämä	3 320,93	968,53
Yhteensä	3 320,93	968,53
Tilikauden ylijäämä/alijäämä	3 413,83	2 352,40
Tilikauden ylijäämä		
Yhteensä	6 734,76	3 320,93
OMA PÄÄOMA YHTEENSÄ	6 743,76	3 320,93
VASTATTAVAA YHTEENSÄ	6 743,76	3 320,93

Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry

Toimintasuunnitelma

Ondruska-lehden julkaiseminen

Lehti on todettu hyväksi kanavaksi tietojen ja tiedottamisen suhteen. Lehdessä toivotaan toimikunnan kirjoitusten lisäksi jäseniltä omia kirjoituksia, valokuvia, muisteluksia ja ihan tavallisia kertomuksia jne. Lehtitoimikunta toivoo vinkkejä jäsenistöltä lehden sisällön kehittämiseen.

Nettisivut

Nettisivujen kautta tulee sähköpostia hallituksen jäsenille suku-, lehti-, kirja-, yms. asioista. Lehden jokainen numero on kotisivulta saatavissa sähköisessä muodossa luettavaksi. Samoin lehden voi tilata sähköisenä omaan sähköpostiinsa. Sähköinen lehti vähentää osaltaan myös lehden painattus- ja jakelukustannuksia.

Jäsenmaksujen kerääminen

Jäsenmaksut kerätään vuoden alkuneljänneksellä jäsenille lähetetyllä jäsenmaksupankkisiirrolla. Jäsenmäärä on viime vuosina säilynyt lähes ennallaan. Tavoitteena on, että vuoden 2025 lopussa jäsenmäärä lähestyisi 300 jäsentä. Jäsenmaksulomakkeet pyritään toimittamaan jäsenille sähköpostitse.

Sukutietojen kerääminen

Sukutietojen kerääminen jatkuu aikaisempien vuosien tapaan. Uusia sukutietoja on saatu viime sekä Ruuskanen että Ruuskan sukuhaarojen osalta. Sukutietoja voi päivittää lähettämällä tiedot Markku Ruuskaselle, sähköposti: markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi tai postitse os. Valmukatu 18 A 1, 04420 Järvenpää.

Ruuskan sukukirjan uusi painos

Ruuskan sukuhaarojen tiedot julkaistiin uutena painoksena kesällä 2020. Myös Ruuskasen sukuhaaroja käsittelevää kakkososaa on edelleen myynnissä. Kirjoja markkinoidaan Ondruska-lehden ja nettisivujen sekä sähköpostin kautta. Jäsenistön toivotaan hoitavan markkinointia myös oman lähisuvun tapaamisissa ja keskusteluissa. Kirjan markkinoinnin yhteydessä markkinoidaan myös jäsenyyttä.

Vaakunan käyttö

Vaakuna toimii suvun ja sukuseuran tunnuksena eri yhteyksissä. Esimerkkeinä ovat standaari, viiri ja paita ja pinssi. Postimerkin tilaaminen tapahtuu netistä postin sivun kautta. Ohjeet tilauksiin löytyvät kotisivulta.

Huomioimiset

Huomioimissääntöjen mukaisesti muistetaan henkilöitä ja yhteisöjä eri tilanteissa.

Apurahat

Apurahojen jakamista jatketaan vuosittain toimikautena edelleen.

Jäsenyydet

Seura on jäsenenä Sukuseurojen Keskusliitossa. Keskusliitto julkaisee kirjoja ja lehteä sekä laatinut skutietojen julkaisemista koskevat käytännösäännöt yhdessä muiden sukuyhteisöjen kanssa.

Sukutapahtuma 2024

Tanhuvaaran ja Viitasaaren ja Nivalan tapahtumat saivat toiminnasta kiinnostuneet liikkeelle. Kesällä 2024 tavoitteena on järjestää jollekin hallituksen tarkemmin päättämälle suvun kanta-alueelle yksi- tai kaksipäiväinen tutustumiskäynti bussikuljetuksena. Alustavasti on keskusteltu Turun alueesta tutustumiskohteena. Tapahtumaa valmistelemaan hallitus asettaa toimikunnan, johon kuuluu 3–4 jäsentä, joista ainakin yksi on hallituksen jäsen.

Seuraava sukukokous 2025

Hallitus ryhtyy valmistelemaan seuraavaa sukukokousta sukukokouksen antamien ohjeiden mukaisesti paikan ja tehtävien suhteen. Kokouspaikkana voisi olla esimerkiksi Keski-Suomen tai Kaakkois-Suomen alue.

TALOUSARVIO

Tulot	Vuosi 2024	Vuosi 2025
Jäsenmaksut v. 2024 280 x 25 € (pl. ainaisjäsenmaksuja maksaneet)	7 000 €	
Jäsenmaksut v. 2025 290 x 25 € (pl. ainaisjäsenmaksut)		7 250 €
Myyntitulot sukukirja	500 €	500 €
Muut tulot (standaarit ym.)	200 €	200 €
Sukukokouksen osallistumismaksut		3 000 €
Sukutapahtuma 2024 osallistumismaksut	2 000 €	
Yhteensä	9 700 €	10 950 €
Menot		
Jäsenmaksut ja muut hall. kulut	1 000 €	1 100 €
Lehden julkaiseminen (2 lehteä)	2 600 €	2 700 €
Pankkikulut	190 €	200 €
Hallituksen kulut	700 €	700 €
Kirjanpitokulut	500 €	500 €
Sukuselvityskulut	500 €	500 €
Stipendien jako	1 000 €	1 000 €
Sukukokouksen kulut		4 000 €
Sukutapahtuman kulut	3 000 €	
Muut sekalaiset kulut	210 €	250 €
Yhteensä	9 700 €	10 950 €

Seuratoimintaa 75 vuotta – Heinolan Palloilijat -47:n tarina

Postissani tuli tammikuussa mielenkiintoinen teos Heinolan Palloilijoiden tarinasta 75 vuoden ajalta. Teoksen ovat koonneet Raimo Rasikannas, Seppo Rantanen ja sukuseuramme kunniajäsen Seppo Ruuskanen. Seura täytti 75 vuotta vuonna 2022, ja sitä varten Raimo Rasikannas ja Seppo Ruuskanen toteuttivat pitkään ajatuksissa olleen historiikin kunnioittaakseen seuran pitkää taivalta.

Heinolassa toimivat jo 1930-luvulla perustetut urheiluseurat Heinolan Isku ja Heinolan Työvään Urheilijat. Näistä Isku kuului Suomen Voimistelu- ja Urheiluliittoon SVUL:ään ja Työvään Urheilijat Työvään Urheiluliittoon TUL:ään. Tuohon aikaan poliittisen kentän jako ulottui myös urheilutoimintaan.

Maaliskuun 14. päivänä 1947 perustettiin Heinolan Seurahuoneella palloiluseura, jonka ohjelmaan päätettiin alusta alkaen

ottaa lajeina pesäpallo, jalkapallo, jääpallo, koripallo ja jääkiekko. Ensimmäisenä puheenjohtajana toimi Eemil Valve ja sihteerinä Jaakko Hietaniemi. Kokoukseen osallistui 57 henkilöä. Seuraavassa kokouksessa seuran nimeksi valittiin Heinolan Palloilijat -47 (HP-47) ja keskusjärjestöksi Työvään Urheiluliitto. Seuran perustamisvuonna Heinolassa oli vajaa 5000 asukasta.

Uuden seuran paikallisottelut vetivät yleisöä

Ensimmäisenä toimintavuona paikallisottelut Heinolan Iskua vastaan olivat jännittäviä ja vetivät hyvin yleisöä. Pelimatkoja tehtiin lähikaupunkeihin Kouvolaan, Lahteen, Kotkaan ja Forssaan. Ensimmäisenä vuonna pelattiin 23 jalkapallo-ottelua ja 36 pesäpallo-ottelua. Suurimmat menoerät tulivat vuonna 1947 peliasujen ja muiden varusteiden hankinnasta. Tuloja seuralle saatiin liittymis- ja jäsenmaksuista sekä tanssien järjestämisestä Rantakasinolla, Kodinsuojalla tai Työväentalolla.

Vuonna 1949 saavutuksia olivat jalkapalloilijoiden voittamat Lahden piirimestaruudet TUL:n liittosarjassa ja alle 18-vuotiaiden sarjoissa. Peliareenana toim Paanin alue ja myöhemmin Urheilupuisto. Kaupunki teki pelikenttiä myös eri kaupunginosiin.

Vuonna 1950 puheenjohtaja Valve luopui puheenjohtajuudesta paikkakunnalta muuton takia ja puheenjohtajaksi valittiin sähkölaitoksen johtaja Paavo Ilo. Hänen jälkeensä 1950-luvulla seuralla oli neljä puheenjohtajaa. Vuosikymmenen alkupuolella seuran pesäpalloilijat pelasivat maan toiseksi korkeimmalla sarjatasolla Suomisarjassa. Samalla vuosikymmenellä seuran lajivalikoimasta poistettiin jää- ja lentopallo vähäisen kiinnostuksen takia.

Seppo Ruuskanen kuuluu HP-47:n kantaviin voimiin

Sukuseuramme kunniajäsen Seppo Ruuskanen kertoo aloittaneensa jalkapallouransa 1950-luvun alkupuolella, kun seuran puuhamies Hokke Finska oli ilmoittanut koulumatkalla oleville pojille jalkapalloharjoitusten alkavan. Harkat pidettiin Jyrängön rautatieaseman asemapihalla, kun omaa kenttää ei silloin ollut.

Omasta jalkapallourastaan Seppo kertoo olleensa juniorina muun muassa pallonhoitajana. Välillä Seppo pelasi kaupungin toisessa joukkueessa Heinolan Iskussa, kun hänet oli erotettu HP-47:n joukkueesta tupakanpolton takia. Seuraan palattuaan Seppo oli mukana keskusteluissa, kun jääkiekkoilijat erosivat omaksi seurakseen. Hän totesi seuran hengen olevan hänelle sopiva vaikeuksista huolimatta.

Vuonna 1972 Seppo siirtyi pelikentiltä seuran talkoomieheksi ja hallitukseen ja lopulta puheenjohtajaksi asti. Seppo kertoo arvostavansa erityisesti seuran 50-vuoytisjuhlassa saamaansa seuramerkkiä. Pitkän hallitusuran seurassa teki myös toinen seuran historiikin kirjoittaja Raimo Rasikannas.

Jääkiekkoilijoiden ilmoittautuminen pelaamaan SVUL:n alaiseen jääkiekkoliiton sarjaan johti merkittävään tapahtumaketjuun. Tämän seurauksena vuonna 1957 HP-47 erotettiin TUL:stä, ja seura liittyi SVUL:ään. Työläisurheiluseuran panettelu murentui, ja kaikki seuran lajit siirtyivät pelaamaan SVUL:n sarjoissa.

Kun 1950-luku kääntyi loppuilleen, pesäpalloa pelattiin ykkösjoukkueella maakuntasarjassa. Heinolan Iskun ja HP-47:n pesäpalloilijat päätyivät vuosikymmenen lopulla perustamaan yhteisen pesäpalloseuran Heinolan Mailapojat. Näin pesäpallo jäi pois HP-47:n toiminnasta. Sarjapaikka uudelleen seuralle saatiinkin Suomi-sarjasta.

Lentopalloa harrastettiin seurassa 1950-luvulla omassa jaostossa. Koripallo jäi pois seuran toiminnasta vähäisen kiinnostuksen takia. Jääpallokin jäi pois toiminnasta 1950-luvun alkupuolella, vaikka seuran joukkue olikin voittanut TUL:n Hämeen piirin piirinmestaruuden vuonna 1950.

Jääkiekkomenestystä 1960-luvulla

Jääkiekko saavutti seurassa enemmän kiinnostusta. Ensimmäinen jääkiekko-ottelu

pelattiin Kirkkolammen kaukalossa vuonna. Kisaa käytiin kaupungin toisen urheiluseuran Iskun kanssa, ja HP-47 voitti kaupungin joukkueiden keskinäiset ottelut vuosina 1951 ja 1953. Maakuntasarjassa jääkiekkoa pelattiin kaksi kautta, ja Suomi-sarjaan joukkue nousi vuonna 1954.

Vuonna 1958 maalivahtina pelasi Suomen Urpo Ylönen. Niinpä vuonna 1959 HP-47:n joukkue olikin Suomi-sarjan kolmannella sijalla ja vuosina 1961 ja 1962 jo toisella sijalla. Urpo Ylönen siirtyi vuonna 1963 Turun Tovereiden riveihin. Ylönen pelasi Suomen pääsarjassa Turun Tovereissa ja Turun Palloseurassa (TPS). Hän pelasi kaikkiaan 188 maaottelua Suomen jääkiekkomaajoukkueessa, ja hänet valittiin mm. jääkiekon MM-kilpailuissa vuonna 1970 turnauksen parhaaksi maalivahdiksi. Sitten Ylönen toimii TPS:n maalivahtivalmentajana.

Vuonna 1965 jääkiekkjoukkue putosi Maakuntasarjaan. Vuonna 1967 se palasi Suomi-sarjaan ja säilyi siellä seuraavaan vuoteen, jolloin jääkiekkoilijat erosivat seurasta ja kaupunkiin perustettiin Peliitat-niminen jääkiekkjoukkue. Nykyisin Heinolan Peliitat pelaavat jääkiekkoa Mestiksessä eli Jääkiekkoliiton mestaruussarjassa.

Seura keskittyi jalkapalloon

Edellä kuvattujen vaiheiden jälkeen jalkapallo jäi HP-47:n ainoaksi lajiksi. Jalkapalloa pelattiin 1950-luvun alkuvuosina TUL:n Hämeen piirin sarjassa ja liittosarjassa sekä Palloiluliiton piirisarjassa. TUL ja Palloiluliitto yhdistivät sarjansa vuonna 1954, minkä jälkeen lajia harrastettiin Lahden piirin sarjassa. Piirisarja oli tuolloin Palloiluliiton viidenneksi korkein sarjataso. Vuonna 1957 joukkue nousi aluesarjaan ja vuonna 1961 kolmanneksi korkeimmalle tasolle Maakuntasarjaan. Välillä joukkue pelasi aluesarjassa ja palasi sitten Maakuntasarjaan vuonna 1968.

Varoja toimintaan hankittiin erilaisilla talkootöillä. Monet muistavat Heinolassa Jyrää -musiikkitapahtumat, joissa seuran edustajat olivat mukana mm. järjestysmiehinä. Myös paperinkeräystä tehtiin talkoovoimin, mistä saatiin merkittäviä tuottoja seuran kassaan.

Urpo Ylönen ja Risto E. J. Penttilä tunnettuja nimiä HP-47:n riveistä

Toiminta oli aktiivista myös junioreiden parissa, ja parhaimmillaan juniorijoukkueita oli 11 eri ikäluokissa. Kun kaikilla joukkueilla piti olla omat valmentajansa, seuran piirissä toimi merkittävä määrä kaupungin asukkaita. Siirryttäessä 1970-luvulle maakuntasarja-paikka muuttui III-divisioonan paikaksi sarjojen nimenmuutosten myötä. Seuraavalle kaudelle joukkue putosi alemmalle sarjatasolle, kunnes se palasi III-divisioonaan vuonna 1972. Valmentaja Hannu Aallon pitkäjänteisen työn ansiosta joukkue nousi vuonna 1975 II-divisioonaan. Tuolloin varamaalivahtina pelasi myöhemmästä työurastaan tunnetuksi tullut Risto E.J. Penttilä, joka on näkynyt julkisuudessa viime aikoina ulkopoliittisena asiantuntijana. Vuonna 1976 joukkue putosi jälleen III-divisioonaan ja vuonna 1983 peräti IV-divisioonaan.

Seuran puheenjohtajana toimi 1980-luvun Pentti Pekkanen ja vuosina 1990–95 Seppo

Ruuskanen, joka oli toiminut varapuheenjohtajana vuosina 1986–89. Vuonna 1990 joukkue ylsi III-divisioonaan, josta se putosi IV-divisioonaan vuonna 1995.

Vuonna 1997 seura vietti 50-vuotisjuhliaan, ja juhlapuhujaksi saatiin Risto E. J. Penttilä. Juhlissa palkittiin ’ansioituneita seuran toimijoita, ja palkittujen joukossa oli myös Seppo, joka oli toiminut 11 vuotta puheenjohtajistossa ja lisäksi useita vuosina hallituksessa.

Junioritoiminta voimissaan 2020-luvulla

Vuonna 2003 seuran jalkapalloilujoukkue nousi jälleen III-divisioonaan, jossa se pelasi neljä kautta. Edustusjoukkue kärsi pelaajapulasta ja harjoittelumotivaation puutteesta. Koska valmentajakin oli ilmoittanut lopettavansa, päädyttiin vuonna 2013 luopumaan jalkapallojoukkueesta miesten sarjassa. Vajaa kymmenen vuotta myöhemmin, vuonna 2022, miesten sarjassa HP-47:n joukkue palasi pelaamaan VI-divisioonassa, jossa sijoitus oli kuudes kauden päättyessä.

Naisjoukkueen toimintaa oli aloitettu jo 1970-luvulla, ja joukkue nousi pelaamaan peräti I-divisioonaan vuonna 1989. Naisjalkapalloa pelattiin seurassa piirisarjatasolla vuoteen 1996 saakka.

Juniorisarjoissa pelattiin vilkkaasti 1950-luvulta alkaen. 2000-luvulle tultaessa piirin juniorisarjoissa pelasi peräti 11 eri joukkuetta. Junioritoiminta jatkuu myös 2020-luvulla, vaikka vuonna 2021 toiminta väheni koronan takia. Jalkapalloa on pelattu myös kakkosjoukkueella 1980- ja 90-luvuilla ja ikämiesjoukkueella vuodesta 1999 alkaen.

Markku Ruuskanen

Lähde: Rasikannas, R., Rantanen, S. & Ruuskanen, S. (2022). Heinolan Palloilijat -47 tarina – Seuratoimintaa 75 vuotta.

Kaukolan Säppään Ruuskan jälkipolvea serkkutapaamisessa

Sukutapaamiset

**Vanhempaa ikäpolvea:
sisarukset Jaakko (vas.), Eira ja
Esko sekä Tarja Ruuska**

Serkukset yhteiskuvassa

Kaukolan Ruuskan nuoret kokoontuvat serkkutapaamisen merkeissä vuosittain kesäkuun toisena lauantaina. Tämä perinne perustettiin yhdellä kotiseutumatkalla Käkisalmessa majapaikassamme Hotelli Sanatorissa. Serkukset kokoontuivat siellä ensimmäisen kerran pienellä joukolla ja päättivät jatkaa tapaamisia.

Serkukset ovat järjestäneet kokoontumisia vanhemmasta nuorempaan vuorollaan jokainen omalla paikkakunnallaan. Serkuksia on yhteensä 12. Kesällä 2022 (11.6.2022) oli järjestäjävuorossa Jari, nuorin serkuista. Kokoontuminen oli Vantaalla Hakunilassa Skomarsin torpalla, joka on Vantaan kaupungin omistuksessa. Siisti ja ajanmukaiseksi kunnostettu tapaamispaikka.

Paikalle oli tällä kertaa kutsuttu myös jäljellä olevat sisarukset Jaakko, Eira ja Esko, jotka edustivat edellistä sukupolvea, sekä minut. Serkuksia oli paikalla kymmenen ja lisäksi heidän lapsiaan ja aviopuolisoita sekä vielä

heidän lapsiaan. Paikalla oli kaikkiaan 32 osanottajaa.

Nautimme Jarin varaamaa lasagne, salaattia, karjalanpiiraita ja muita lisukkeita. Sitten serkukset pitivät kokouksen ja päättivät seuraavasta tapaamispaikasta, joka pidetään serkusten juurilla Hämeenkyrön Mahnalassa, maamiesseuran Jyväpirtillä.

Me muut olimme sen aikaa ulkona ja nautimme kauniista kesäisestä ilmasta. Lopuksi nautimme vielä kakkukahvit, haastelimme ja kerroimme kuulumisia karjalaiseen tapaan. Pitihän sitä vielä ottaa kuvia todistukseksi kokoontumisesta. Toivotaan vielä enemmän nuoria osallistumaan. Hyvin viihdyttiin ja hauskaa oli. Oli todella mukava nähdä suvun jälkipolvea. Kiitos että saimme olla mukana.

Tarja Ruuska ja Esko-puoliso

Taulu 1114 (osa 3, 1. Painos) ja taulu 2369 (2. painos)

”Muisto vain jää”

Päivä kaunein sammuva on. Kukka kuolee korvaamaton. Kun päättyy tää, muisto vain jää.” Näin lauloivat veteliläisveljekset Jouko ja Kosti vuonna 1968 Juha Vainion sanoin amerikkalaisen Norman Bergenin säveltämän ja Shelly Coburnin sanoittaman kappaleen ” Only a fool breaks his own heart”. Kappale on minun ELÄMÄNI BIISI. Miksi? Se selviää myöhemmin.

Edesmennyt mieheni Heikki Väänänen (23.07.1956-25.12.2019) halusi viettää 60-vuotispäiväänsä (23.07.2016) Mississippi-joen risteilyllä. Varasimme matkan American Queen -jokihöyrylaivalle. Laiva oli juuri sopivan kokoinen, noin 450 matkustajaa. Olimme ainoat suomalaiset laivalla, jopa ainoat eurooppalaiset. Netistä löytyy hyviä videoita ko. laivasta.

Risteily alkoi 24.07.2016 ja kesti viikon. Reitti oli seuraava: St. Louis, Alton, Hannibal, Dubuque, La Crosse,

Norman Bergen ja Riitta Väänänen
o.s. Ruuskanen ja Heikki Väänänen

Red Wing Minneapolis. Laiva pysähtyi päivän kaikissa kaupungeissa, ja meillä oli oma bussi hop on hop off -tyyliin, eli bussissa sai olla kyydissä ja välillä hypätä siitä pois tutustumaan paikkoihin omin päin.

Tanssia laineilla

Laivalla oli muuan muusikko nimeltä Norman Bergen. Kun hän kuuli, että olemme Suomesta, hän halusi esittää meille säveltämänsä kappaleen ” Muisto vain jää”. Meidän piti mennä illallisen jälkeen tanssiravintolaan, jonne hän saapui, kuten oli puhe. Norman halusi, että tanssimme tämän kappaleen kahdestaan kaikkien laivavieraiden nähden. Näin tapahtui. Hän esitti laulun suomeksi. Harmi, että emme pyytäneet ketään esim. videoimaan tätä harvinaista tapahtumaa, mutta ”Muisto vain jäi”. Tässäpä siis syy, miksi tämä kappale on ELÄMÄNI BIISI. Nyt tätä kappaletta kuulee pätjän päivittäin ODAn mainoksessa.

Päätösatamasta eli Red Wingistä matka jatkui Bloomingtoniin Minnesotan osavaltioon. Yövyimme Radisson Blue -hotellissa, joka on Amerikan suurimman tavaratalon (Mall of America) yhteydessä.

Bussimatka New Yorkiin kesti 27 tuntia

Seuraavana aamuna 02.08.2016 alkoi jännittävä matka Greyhound-bussilla kohti New Yorkia. Matka kesti 27 tuntia. Yksi vaihto oli Chicagossa. Bussi pysähtyi usein mm. huoltoasemilla ja pikaruokapaikoissa,

American Queen -
jokiristeilylaivalla oli muuan
muusikko nimeltä Norman
Bergen

joista sai ostaa ruokaa ja juomaa. Bussissa oli myös ilmainen wifi, joten aika ei tullut pitkäksi missään vaiheessa.

Mieheni oli innoissaan amerikkalaisesta rekkaliikenteestä, ja sitä riitti moottoritiellä. Tuskin hän malttoi edes nukkua.

New Yorkissa vietimme kolme päivää ja kaupungin nähtävyydet tulivat tutuiksi ihan kävellen, koska hotellimme oli aivan Manhattanin sydämessä ja Keskuspuistokin lähellä. ”Eksyimme” myös Trump Toweriin, jossa pubissa otimme yhdet Budit. Ruokaravintoloitahan New Yorkissa on joka lähtöön. Pienelläkin budjetilla olisi saanut vatsaansa täytettä ruokakojuista, mutta me halusimme nautiskella erilaisista ravintoloista, ja niitähän ”The Big Apple” tarjosi.

Ainahan matkalla sattuu joitakin pieniä kummelluksia. Olin tilannut taksin jo

etukäteen Suomessa JFK-kentältä Newarkin kentälle, josta lento St. Louisiin lähti. Taksia emme kuitenkaan löytäneet, joten Uber-kuski tarjoutui viemään meidät kentältä toiselle. Hintaa hän ei suostunut kertomaan ennen kuin olimme moottoritiellä. Matka maksoi 300 dollaria. Suomessa olin maksanut matkasta 92 euroa, jonka sain takaisin mutta en muuta. Pääasia, että pääsimme ajoissa Newarkin kentälle ja ehdimme St. Louisin koneeseen.

Ihastuimme tuohon American Queen -laivaan niin paljon, että teimme toisen matkan talviaikaan 26.12.2017-02.01.2018. Se onkin sitten jo toinen tarina.

Riitta Väänänen o.s. Ruuskanen

Isäni oli Toivo Johannes Ruuskanen (24.03.1926-16.02.2017) Nilsiänsukuhaara; Taulu 1440 (2. osa, 1. painos) ja taulu 1501 (2. painos)

Mitä mielenkiintoista olet kokenut reissuillasi naapurikaupunkiin tai -maahan, lähimetsään tai kauempana olevaan matkakohteeseen? Kerro Ondruskan lukijoille kokemuksistasi kuvin ja sanoin lyhyesti tai pidemmin tarinoin. Matkakertomukset kummasti kiinnostavat!

Namaste Nepal osa III, Mera (syksy 2016)

Hinkujokilaakson sumuiset ja kivikkoiset maisemat turkoosin-värisine virtoineen ovat kolmannen maalaukseni aiheena.

Niinpä sitten Circuitin oppaamme innostamana löysin itseni vuoden kuluttua jälleen Nepalista kahden muun suomalaisvaeltajan kanssa. Kathmandussa yövyimme upouudessa **Traditional Comfort** -hotellissa.

Paikassa oli paljon tuttuja elementtejä, jotka viittasivat viime kerralla tutustumaani Dwarika Das Shestraan. Niinpä aloin keskustella vastaanotossa olevan henkilön kanssa, ja oletukseni osui oikeaan: tämä kolme kuukautta käytössä ollut hotelli on todellakin rakennettu näitä kathmandulaisia, Shestran elvyttämiä käsityöläisperinteitä noudattaen: upeita puuleikkauksia, koristetiiliä ja kuparipakotuksia.

Aamupäivällä saavuimme sitten Hillary-Tenzingin pikkuruiselle lentokentälle aurinkoiseen **Luklaan** (2840 m) ja sieltä matka jatkui ohi päivälevolla makaavien koirien Mera Lodgeen odottelemaan matkatavaroidemme saapumista. Parin tunnin

Nepalissa syksy on juhlien aikaa. Lokakuun alussa pari viikkoa meni dashain merkeissä ja nyt lokakuun lopulla on valon juhlien divalin ja tiharin aika, jolloin koko kaupunki lehmiä ja koiria myöten koristautuu juhlaa varten kukkaseppelein ja rakennukset koristellaan mandalakuvioiden sekä värivaloin ja kynttilöin.

odottelun jälkeen lähdimme kohti ensimmäistä majapaikkaamme **Payaa** (Chutok).

Jo ensimmäinen tunti paljasti, millaiselle seikkailulle oli itseni lykännyt. Siinä jättiläismäisiä portaita laskeutuessani ja noustessani mietiskelin, että Yetiäkö varten nämä portaavat on tehty, jotta hän pääsee vuorilla vikkelaasti liikkumaan. Minulle ne ainakin olivat ihan liian isot ja jyrkät, joten aloin heti alussa jäädä jälkeen, kun muut, minua parikymmentä vuotta nuoremmat, suihkivat portaita kuin vuorikauriit. Sen verran järki pelasi,

etten yrittänytkään saada kiinni, koska siitä voi koitua jotain vielä pahempaa. Onneksi kivinen polku oli selkeä eikä risteyksiäkään liiemmästi ollut, joten jatkoin omaan tahtiini.

Jalat itkivät, mutta maisemat hellivät

Surkeessa porukalla nautitun herkullisen lounaan jälkeen matka jatkui samanlaista vuoristorallia kuin tähänkin asti. Jalat itki, mutta maisemat helli. Oli satumaisia väänköitä puita, pieniä ja isoja putouksia, vuoria, laaksoja ja jossain siellä matkan varrella Chutok La:n sola. Aurinko painui vuorten taa, mutta matka senkun jatkui. Uusi kokemus oli kulkea Yetin portaikkoa ylös alas pilkkopimeässä naapurin otsalampun valossa. Tässä vaiheessa porukkamme oli näet hajonnut jo selkeästi kahteen osaan eikä yhteys jostain kumman syystä pelannut. Niinpä sitten me jälkijoukko ravasimme Chheybassin ja Payan väliä ees taas kysellen

vastaantulijoilta ja polun varren taloista: ”Onko kaveria näkynyt?”

Aamulla sitten löysimme kaverimme sieltä Payasta, jonne emme jostain syystä illalla menneet, vaikka ihan kupeessa kävimme. Päivän reittisuunnitelmaa tehdessämme päätimme myös, että jatkossa kaveria ei jätetä. Tämän päivän reitti **Panggomiin** tuntui huomattavasti helpommalta kuin eilinen, maisemat olivat toinen toistaan upeammat ja kasvillisuus trooppista metsikköä. Saavuimme määränpäähämme hyvissä ajoin iltapäivällä. Mutta jostain kumman syystä pääoppaamme päättikin, että matkaa jatketaan. Kaksitoista tuntia yhtäjaksoista kävelyä ennen kuin sitten lopulta iltayhdeksän maissa otsalampujen valossa pääsimme majapaikkaamme.

Ningshaw (2869 m) oli seuraavan päivän tavoitteemme. Matkalla pidimme lounas- ja lepotaun **Sibujessa**.

Lounasta siellä kaipaili myös lehmä, joka asteli tupaan ruokaansa ja lypsäjänsä hakemaan. No, onneksi lopulta emäntä ymmärsi yskän, toi lehmälle ruuan ja juoman ulos, sitoi takajalat ja alkoi lypsää. Melkein hyrinä kuului pihan toiselle puolen, jossa pikkupojat olivat kanavahdissa ja apinat, liekö olleet larinjoita, huutelivat omia kommenttejaan metsän kätköistä. Nautinnollinen rauhoittava tunnelma!

Ramalla Dandalla ihalimme innoissamme muiden kulkijoiden kera kaukaisuudessa siintävää Meraa.

Lounaan jälkeen sahasimme jyrkkiä rinteitä ylös alas ohi vesiputousten ja rauhallisten ”laguunien” ja vehreiden metsien. Ningshawiin saavuimme kolmen maissa ja istahdimme oppaamme taikomille tuoleille nauttimaan ansaittuja kylmiä oluita. Ensimmäinen telttayö tiedossa, mutta ennen sitä oppaan valmistama herkullinen illallinen jälkiruokineen ja mukavaa yhdessäoloa vihreällä nurmella, vuorten sylissä ennen nukkumaanmenoa. Vaihtelevaa oli kulku seuraavinakin päivinä. Ensin ylös jyrkkää vuorenrintettä ja sitten alas jokilaaksoon, jokia ylittäviä riippusiltaja ei näet täällä ollut. Vuorenrinteiltä oli mukava kurkistella, mistä oltiin tultu ja minne mennään. Menosuunnassa valaisivat lumihuiput.

Ylös liki kohtisuoria rappusia

Ramallalta laskeuduimme Thamba Kholan jokivarren laakeille kiville lounaalle - pauhaavien putousten keskelle auringon lämmöstä nauttien. Lounaan jälkeinen matka **Ekla Bilafin** (3123 m) oli uskomaton kokemus kivikkoineen, jokineen, jyrkkine liki kohtisuorine rappusineen. Onneksi oli pienenä oppinut konttaamaan, koska ilman sitä taitoa tästä urakasta olisi ollut vaikea selvitä. Yöpaikka Chetra Khola Gampsite oli kaunis paikka uusine, kulkijoille tehtyine palveluineen – uutta rakentamista perinteitä kunnioittaen, ja telttapaikkamme vartija, vuoren henki Bilafi takasi levolliset yöunet.

Seuraavana päivänä matka jatkui ihastuttavassa alppiruusumetsikössä, ylitimme pieniä puroja ja välillä taiteilimme valuvilla hiekkareunoilla ja liukkaassa mudassa. Onnellisesti saavuimme **Khoteen** (3580 m), jossa vietimme seuraavat kaksi yötä. Illallisen jälkeen nautimme upeasta tähtitaivaasta; Cassiopeian tunnistin, mutta kaksoset näytti olevan vähän väärin päin. Pian jo unten maa kutsuikin väsyneitä kulkijoita. Pakkasyö takana, kurkku kipeä, wc-trafiikki voimissaan ja kuumeinen olo, joten finnrexit kehiin ja pienelle tutustumisreissulle Hinkujokilaaksoon (Inkhu Khola). Kuin taikaiskusta sieltä tuli esiin valkohattuinen liki 7000 metrinen ”vuorenhaltija” nimeltään Kyasar ja vuorenhaltijakoira. Yhtäkkiä ihana lämpö levisi pirunpellolle, vaikka hetki sitten oli ollut pakkasta.

Yö oli kylmä, mutta onneksi aamulla mitä enemmän tavarat oli hukassa sen lämpimämpi tuli. Hinkujokilaaksoa myöten astelimme sitten **Thangnakiin** (4350 m) välillä valtavassa louhikossa välillä mukavaa pikkukivikkoa myöten. Jokiuomaa ylitettiin useaan kertaan pieniä puusiltaja pitkin tai kivetä kivelte hyppien. Thangnak on pieni kaunis retkeilijöiden kylä valtaviin vuorten sylissä. Siellä vietimme jälleen lepopäivän ja teimme pienen sopeutumisretken lähikukkuloille. Minäkin lähdin toiveikkaana mukaan, mutta jouduin palaamaan takaisin

totaalisen väsymyksen yllättämänä. Kaivoin kiviaidan kupeeseen päiväunille kyytipoikana särkylääke. Herättyäni muut palasivat nelituntiselta reissultaan ja kertoivat, että siellä ylhäällä toiset matkailijat olivat ihmetelleet meidän välistä suhdettamme, epäilivät samaa perhettä olevan. Ei nyt ihan. Pikkuhiljaa tämän seurauksena meidän porukastamme muotoutui loppumatkan ajaksi anoppi, miniä ja vävy.

Minä jatkoin auringon lämmössä nautiskelua leikkien ja maalaten ihastuttavan pikkutytön kanssa, joka oli majapaikan emännän tytär. Langalle kiipeävä hämähäkki ja huttua keittävä harakka olivat tytön suosikkeja.

Matka **Khareen** (5045 m) oli aiempiin verrattuna lyhyt, joten yöneen oli varattu tunti enemmän aikaa. Aloitimme 600 metrin nousulla ja sitten totuttuun tapaan alas – ylös louhikkoista joenviertä ja loppunousu. Maiseman harmonia ja värimaailma rauhoittivat ja saivat unohtamaan oman uurastuksen, kunnes jalat meni, ääni katosi ja kuume nousi. Kharessa tein päätöksen jäädä sinne odottelemaan, kun muut jatkavat Meran huipulle. Nautimme herkullisen lounaan, tomaattikeittoa ja röstiperunoita, ja illalliseksi tilaamani herkulliset kevätkääryleet tuotiin minulle sänkyyn. Elämähän näyttää olevan silkkaa juhlaa! Vaikka yö oli tuskainen, aloin aamulla pikkuhiljaa herätä ympäröivän maiseman kauneuteen. Kun muut harjoittelivat kiipeilyvälineiden käyttöä, minä suuntasin askeleeni lähikukkuloille nauttimaan avautuvasta maailmasta bongailien uusia syvänteitä ja harjanteita.

Seuraavana aamuna tein päätöksen lähteä alas. Niinpä anoppi yhdessä nuoren kantajaoppaan kanssa suuntasi askeleensa kohti Thangnakia heti aamupalan jälkeen. Miniä ja vävy sen sijaan suuntasivat askeleensa kohti Meran huippua. Alasmeno tuntui aikamoiselta helpotukselta ja jalka nousi kevyesti laulavan nuoren kantajaoppaan seurassa. Thangnakissa oli huomattavasti

rauhallisempaa kuin edellisellä kerralla. Siellä tapasin nuoret belgialaismiehet, jotka kovasti hämmästelivät 68-vuotiasta vuoren valloittajaa ja vannottivat itse tuossa iässä makaavansa sohvalle tai aurinkorannalla. Hetken kuluttua tapasinkin pienen ystäväni, joka minut nähtyään tuli tekemään käteeni huttua keittävää harakkaa. Sitä tehtiin sitten vuoron perään toistemme käsiin ja välipalana kiipeili hämähäkki langalle yhä uudestaan ja uudestaan. Matka Khotteen sujui leppoisasti nuoren oppaan esitellessä ja kertoellessa vuorilla elävistä eläimistä ja kasveista.

Iltapäiväretkiä upeissa maisemissa

Odotellessani sinisen vuoren valloittajia tein aamusumun hälvettyä mukavia iltapäiväretkiä Hinkujokilaaksossa. Ihastuttavien kivipaasien muodostaman jokiuoman yli pientä puusiltaa myöten, alla sinisenvihreänä kuohuva vesi ja heti toisella puolen valtava rukouslipuin koristeltu kivipaasi. Pieni hiekkapohjainen polku alkoi polveilla joen kupeessa kohti etelää. Polku vietti ylös alas taivaallisten kivipaasien ja sammaloituneiden puiden muodostamaan metsään jättäen taakseen rehevän alppiruumetsikön. Liekö kivet Yetin heittämiä, koska olivat niin paljon suurempia kuin

muinaisten suomalaisten jättiläisten heittelemät kivet. Pikkuhiljaa kuitenkin alkoi sumu jälleen nousta peittäen alleen näkyvyyden joen toisella puolen, joten paras palata majapaikkaan.

Nuoret palasivat väsyneinä ja pettyneinä, koska myrsky ei sallinut heidän kiivetä vuorelle. Lepäsimme kaikki muutaman päivän, ja lähdimme samoja polkuja ensin Taktoriin ja sieltä yöpaikallemme **Thuli Kharkan** (4300 m), jossa meitä odotteli lämmin yösija ja iloiset kreikkalaiset matkaajat. Viimeinen etappimme oli Lukla, mutta matka Thuli Kharkasta sinne oli pitkä ja haastava vierivine kivineen ja liukkaine mutineen. Onneksi tuo kreikkalaisporukka kannusti minua aika ajoin iloisilla tervehdyksillään eteenpäin – hitaasti, hitaasti, hitaasti.

Nanghun lounaspaikassa minua odotteli paitsi miniä ja vävy, myös ihanan ystävällinen rapsutuksia kaipaileva koira. Lounaan jälkeinen matka oli jatkuvaa taiteilua vierivien kivien kanssa, mutta lopulta lähestyimme Luklaa, mistä viestitti uusi joen ylittävä silta ja uusi sairaala-alue. Mera Trek Lodgessa minua odottelivat miniä, vävy, kylmä olut, ihana roskaruoaka ja lämmin peti. Seuraava päivä menikin sitten

puhdistautumiseen ja kapakkakierrokseen, jossa anoppia kuljetettiin viskin ja metallimusiikin saloihin. Yöunien jälkeen oli aika palata Kathmanduun lepäämään pariiksi päiväksi ja sitten kotimatkalle.

Vaikka takana oli rankka reissu, jäi vahva tunne siitä, että vielä tänne palaan.

Marita Nygrén

Viitasaaren Martti Martinpoika Ruuskan sukuhaara

Hei, olenko minäkin Ondruska?

Saatanpa ollakin – tai sitten olen Ondrei. Sukunimet Ruuskanen ja Ruuska perustuvat näet ortodoksisiin nimiin Ondrei ja Ondruska.

Mutta miksi lehdestä tuli Ondruska eikä Ondrei? Kuulostiko Ondruska jotenkin lempeämmältä vai sopiko se vain paremmin suuhun? Tarkemmin ajateltuna kyllähän Ondruska viittaa enemmän sukunimiimme kuin Ondrei.

Sukuseuramme perustamisesta tulee tänä vuonna kuluneeksi 17 vuotta, joten lienee aika kerrata seuramme tunnukset. Aloittakaamme **sukulehtemme nimestä**. Allaoleva lyhennelmä on tehty **Markku Ruuskasen** kirjoittaman selvittelyn pohjalta (**Ruuskanen-sukunimi peräisin varhaiskeskiajalta; Ruuskanen-Ruuska sukuseuran sukuviesti nro 2, 2007**)

Ruuskasen ja Ruuskan sukunimen historiaa on tutkinut Helsingin yliopiston nimistöntutkimuksen professori Viljo Nissilä. Nissilän mukaan sukunimi juontaa juurensa kreikan kielen sanaan **Andreas**, mikä tarkoittaa miehekästä ja miehuullista.

Vapaus – Vapaus

Mitä vapaus on
Josta koko ihmiskunta
on iänkaiken nähnyt unta.
Mitä on tuo vapaus,
jota huutaa maa ja manner
sekä moni sotatanner.
Siitä taistot monet on käyty
veriset ja kovat,
voisikohan laskee kukkaan
uhrin, jotka on mennyt
hukkaan.

Vapauteen, vapauteen
Siihen kansakunnat kiehui,
maailmansota suuri riehui.
Vaan kun on nyt tuosta laattu,
onko vapaus nyt taattu.
Vaikka kuinka aseet häilyy,
vapaus kaukana vaan päilyy.
Se on nähty, koitettu
sortoa kärsii voitettu,
tappion ken kärsi kurjan
osoittaapi mielen nurjan. |
Kostoo huutaa voittajalleen,

tahtoo painaa hänet alleen.
Siinäkö on vapaus?

Vapauteen- vapauteen.
Löytyy toki toinen tie,
joka vapauteen vie,
jota ei tarvis sotatoimin
valloitella asevoimin.
Siellä rakkaus tekee työtään,
tuopi vapautta myötään.
On lähimmäisen onni kallis,
hällen hyvän kaiken sallis,
ei lähimmäistään tahtois kostaa,
vaan pyytäis heikompa nostaa.
Vaan jos tähän pyrimme kerran
tarvitsemme taivaan Heran
auttamahan synnin yöstä,
luopumahan pimeyden työstä.
Että murtuis pahan valta,
päästäis itsekkyyden alta.

— Jahvetti Ruuskanen

Isoisäni Jahvetti
Ruuskasen
(28.2.1864-6.1.1951)
runoja löytyy
Suomalaisen
Kirjallisuuden Seuran
(SKS) arkistosta ja
kansanrunous-
arkistosta sekä
Kuopion isänmaalli-
sesta arkistosta. Tämä
runo on kirjoitettu
joskus 1.
maailmansodan (ja
kansalaissodan)
jälkeen. Runo on
löytynyt SKS:n
kirjallisuusarkistosta
vuodelta 1933.

Liisa Pyykkö

Taulu 1582 (2. osa, 1.
painos) ja taulu 1643
(2. painos)

Ortodoksisen etunimen **Andreaksen toinen muoto on Ondrei, Ondruska**. Muita tästä nimestä muotoutuneita sukunimiä ovat mm. Ontronen ja Ontruska-nimet. Vähitellen muotoutui Ontruskasta sukunimi **Ruska**, joka esiintyi 1500- ja 1600-luvuilla muodoissa **Druska** ja **Ruskain**. Vuosisatojen aikana muotoutuivat nykyiset sukunimet Ruuskanen ja lyhyempi muoto Ruuska.

Suku levisi jo 1500- ja 1600-luvuilla Pohjois-Savoon, jossa **Ruuskasia** on asunut eniten Nilsin, Siilinjärven ja Maaningan alueilla sekä Keski-Suomeen Viitasaarelle ja Karstulaan, jossa sukunimi lyheni **Ruuska**-muotoon. Ruuskia muutti sittemmin Keski-Pohjanmaalle Halsualle, ja heitä oli myös Karjalan Kannaksella Hiitolassa ja Kaukolassa.

Ondruska on tärkeä viestinnän väline sukuseurassamme. Sen avulla voimme välittää tietoja suvusta, sukututkimuksesta, sukuseuran ja sukulaisten toiminnasta ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta. Tässä toiminnassa me kaikki voimme olla mukana ikään katsomatta.

Marita Nygrén

Sukuseuran hallituksen yhteystiedot

Puheenjohtaja, sukututkija

Markku Ruuskanen

Valmukatu 18 A 1, 04420 Järvenpää.

Email: [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi)

p. 050 5729534

Varapuheenjohtaja

Outi Rytönen

Kirkkosaarentie 313, 72400 Pielavesi

Email: [outirytk\(at\)gmail.com](mailto:outirytk(at)gmail.com)

p. 040 8455363

Sihteeri

Marjatta Vesterinen

Hatsalankatu 27-29 E 67, 70110 Kuopio

Email: [vesterinen.marjatta\(at\)gmail.com](mailto:vesterinen.marjatta(at)gmail.com)

p. 040 5652423

Jäsenasiat, osoitteenmuutokset

Veli-Pekka Ruuskanen

Korppaanmäentie 16 B 17, 00300 Helsinki

Email: [vp.ruuskanen\(at\)outlook.com](mailto:vp.ruuskanen(at)outlook.com)

p. 050 3111 377

Kotisivujen ja facebook-sivujen ylläpito

Juha-Pekka Ruuskanen

Punatulkunkuja 16 b, 03100 Nummela

Email: [juha-pekka.ruuskanen\(at\)hotmail.fi](mailto:juha-pekka.ruuskanen(at)hotmail.fi)

p. 040 756455

Antti Ruuskanen,

Syvälahdentie 15 J, 18130 Heinola

Email: [antti\(at\)ruuskanen.fi](mailto:antti(at)ruuskanen.fi)

p. 0500 152848

Jari Ruuska

Hiekkaharjuntie 11 A 3, 01300 Vantaa

Email: [ruuskajari6\(at\)gmail.com](mailto:ruuskajari6(at)gmail.com)

p. 044 5012964

Riku Ruuskanen

Auranpolku 13, 14200 Turenki

Email: [rikuantero\(at\)gmail.com](mailto:rikuantero(at)gmail.com)

p. 041-5506601

Arja Suuronen

Uistintie 2 B 9, 90550 Oulu

Email: [suuron\(at\)gmail.com](mailto:suuron(at)gmail.com)

040 7753288

Ondruska-lehtitoimikunta

Iris Humala, [iris.humala\(at\)kolumbus.fi](mailto:iris.humala(at)kolumbus.fi)

Markku Ruuskanen, [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi)

Veli-Pekka Ruuskanen, [vp.ruuskanen\(at\)outlook.com](mailto:vp.ruuskanen(at)outlook.com)

Marita Nygrén, [marita.nygren\(at\)gmail.com](mailto:marita.nygren(at)gmail.com)